

Goldhoornkerk Oostwold

De gereformeerde kerk van Oostwold is ontstaan in de Doleantieperiode, in 1889. Tijdens de afscheiding (1834) waren er slechts enkelingen die naar de kerk van Midwolda gingen. Het ontstaan van de kerk in Oostwold ging niet over de te volgen leer. De kleine luiden, het gewone volk, hadden binnen de hervormde kerk geen stemrecht - men betaalde wel een vaste bijdrage maar had verder niets te zeggen. Toen de kleine luiden het stemrecht uiteindelijk hadden verkregen, waren het de notabelen die het hun moeilijk gingen maken.

In 1885 waren de eerste besprekingen over de te volgen koers om te komen tot stichting van de gereformeerde kerk in Oostwold. Een tiental gezinnen gaf gehoor aan het beleid en zo werden de eerste diensten gehouden bij particulieren thuis. Al gauw werd de ruimte te klein en keek men uit naar een stuk grond om daar een kerkgebouw neer te kunnen zetten.

De eerste kerk werd gebouwd aan de Noorderstraat en kreeg de naam "Pro Rege" (voor de Koning). Het bood 225 zitplaatsen. In 1889 vonden hier de eerste diensten plaats. In de jaren 1900 en later werd meerdere malen verzocht te komen tot verbouw dan wel nieuwbouw van het kerkgebouw. Het aantal kerkleden groeide gestaag. In 1930 werd er een bouwvergunning aangevraagd voor de bouw van een kerk aan de Goldhoorn. Op 17 februari 1930 startte men met de bouw van de kerk, van Wijk en Broos uit Groningen waren de architecten. Het kerkgebouw heeft 345 zitplaatsen en werd met kerst in het zelfde jaar in gebruik genomen!

Voor het kerkplein staat een hekwerk van bruinpaars gesinterde baksteen, ook het kerkgebouw is hieruit opgetrokken. Het kerkgebouw bestaat uit twee op elkaar geplaatste volumes met een samengestelde kap. Aan de straatkant heeft het gebouw een gemetselde topgevel - de hoge ruitvormige naald, zo lijkt het, komt voort uit de nok van de entree. De naald is met zink afgewerkt en het bovenste element is van bladgoud.

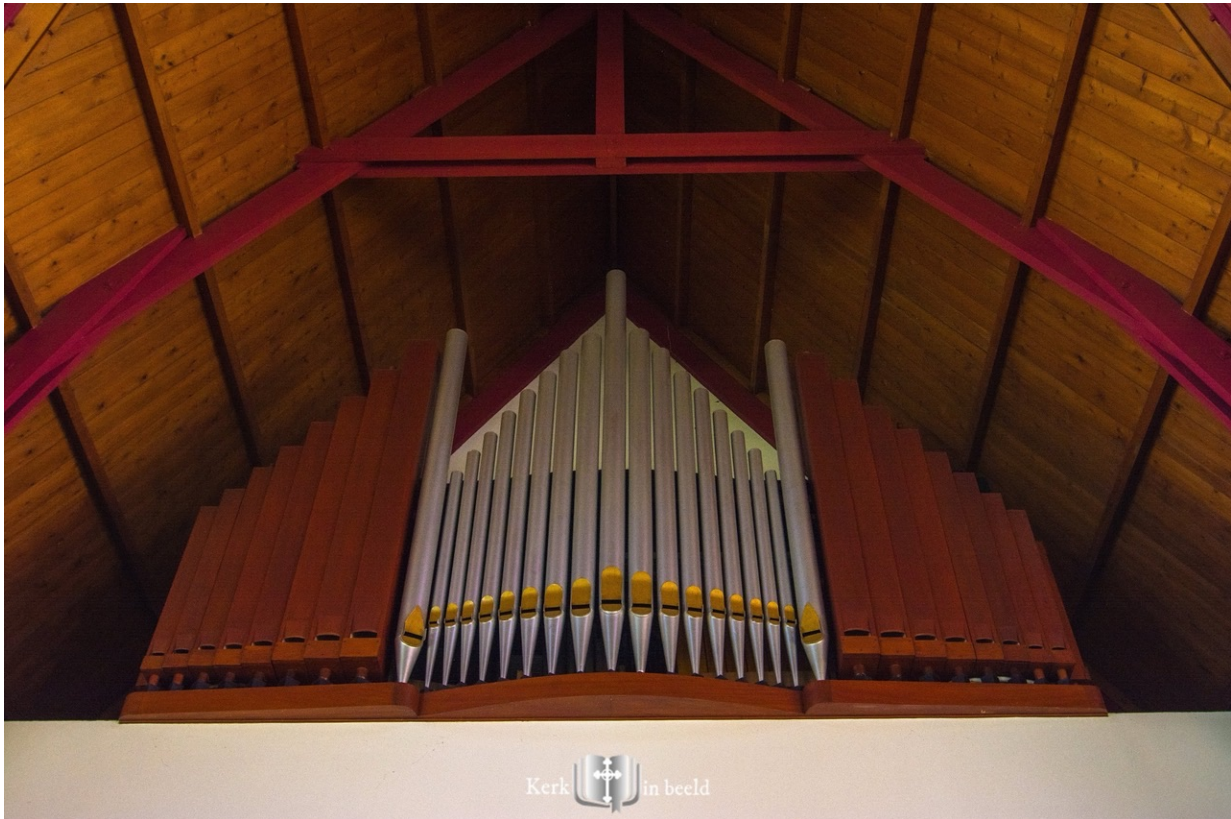
De entree aan de voorzijde heeft de zelfde vorm als de voorgevel en wordt omlijst door een spitsboog met een rollaag. De bouw is kenmerkend voor de stijl van de Amsterdamse school. De toegang is met dubbele houten deuren met beslag en de bovenlichten (de ramen boven de deuren) met gekleurd glas in lood in de spitsbogen. In het interieur zijn bijzondere elementen te zien, zoals een aflopende houten vloer. De lambrisering is van baksteen met daarboven wit gepleisterde delen. De dakconstructie is apart en de balken zijn in het zicht gemaakt. Iedere gevel is voorzien van 3 glas in loodramen. De achtergevel is getrap gemetseld, met daarboven een orgelgalerij. De banken zijn waaievormig opgesteld.

Het schilderwerk is aangepast aan de kleuren van de Amsterdamse school, zo ook het glas in lood.

Voor in de kerk bevindt zich het orgel.

Het kerkgebouw is in 2001 aangewezen als Rijksmonument en is bekend onder nummer 522106 in het Monumentenregister.

Het is het jongste monument in de gemeente Oldambt.

Ter gelegenheid van het 75-jarig bestaan van het kerkgebouw heeft Aart de Goojer in 2005 een boekwerkje geschreven over de kerk.

([Artikel van Aart de Goojer](#), gemeentelid PGOG)

In 2012-2013 is de kerk gerestaureerd en in de oorspronkelijke kleuren teruggebracht, waardoor het gebouw weer een goed voorbeeld is van de bijzondere stijl van de Amsterdamse School. De restauratie was mogelijk door Rijkssubsidie, giften van (oud-)gemeenteleden en diverse fondsen.

Diverse foto's van Arjen Niemeijer van [KerkinBeeld](#)

Diverse informatie o.a. van de website [Amsterdamse school Platform Wendingen](#)